

M A G Y A R K U R I R.

Indült Bécsből, Pénteken, Mártzius' 30-dikén, 1827.

A m é r i k a.

Kolumbia. — A' Hámbugi Ujságokban egy levél jött-ki, melyben buzgó érzékenységgel írják-le azon innepi pompát, mellyel Bolívar a' maga Karakas városába való bemenetelét tartotta, 's Generális Paetz el megbékéltet. A' városból sok idegen és honni elékelő személyek messzire elejibe lovagoltak a' Liberátornak. A' tisztikarok pedig Antimore nevű, a' várostól egy órányira lévő faluban intézték hozzá köszöntéseiket. Ezen falutól a' városig néhány győzedelmi kapuk voltak felállítatva.

„Nem messze a' várostól kényszerítette az örvendező sokaság Bolivárt és Paetzet, hogy úti szekereikből egy virágokkal felékesített gazdag Anglus szekérbe üljenek. A' lovas katonaság elejikké ment; a' gyalogság az útakon formált sorokat. Lankaster is jelen volt a' magatanitványával, kik közzül mindenik zászlót tartott kezében. A' sokaság' tolongása olly nagy volt, hogy a' szekereknek alig lehetett előre haladni. A' házak' falai és ablakaik virágkoszorúkkal és drága szönyegekkel voltak felczifritva, az ablakok mindenütt szép öltözetű asszonyoktól voltak elfoglalva; minden utzákon győzedelmi kapuk állottak. Az örömtől való elragadtatás határtalan vala. A' virágot, eső módjára hajgálták az útasokra. A' levegőt illy kiáltozás hasogatta: Viva el gran Bolívar! Viva el dios de la patria! Viva nustr padre! Viva nustr angel!

„Egyenesen a' Cathedral-templomhoz hajtattván, ott Bolívar és Paetz a' szekérből kiszállottak, 's a' nép őket a' templomba békísérte. A' templomból gyalog mentek az úgy nevezett Bolívar-házhoz, hol a' Bolívar familia 's az ő sok jó barátjaik várták és fogadták őket. Estve theátrumra 's az után bálba mentek; mindenütt szíves köszönetet nyilatkoztatott Bolívar a' nagy tisztelettel való fogadtatásért; kiváltképpen az idegeneknek eránta bizonyított nagy figyelmit magasztalta. Versben ivott az egészségéért, különösen az Anglus nemzetért is, azt mondván, hogy a' nélkül Kolumbia semmit érne.

„Az arany kardját, mellyel minden győzedelmeit tette, Paetznek ajándékozta, ki úgy sírt mint a' gyermek, 's ott mindenek előtt a' Bolívar' nyakába borúlt, 's a' kardot kihúzáván, megesküdött, hogy azt egyébként soha használni nem fogja, tsak Bolívar mellett; tett lépéseieért bánkodását nyilatkozatta, 's nagyon megillető érzékeny beszédet tartott.

„Az estvéli multság' nevezetességei között figyelemre méltó volt, hogy három Génusoknak öltözött gyermekek három zászlót adtak a' Liberátornak által, mellyek közzül mindeniken, tsakegy, de sokat jelentő Deák szó olvastatott, tudniillik, az egyiken *Valor*, a' másikon *Prudentia*, a' harmadikon *Constantia*. Bolívar ezen zászlók közzül az elsőt Paetznek ajándékozta; a' másodikat Doktor Mendozának határozta (a' ki nem volt jelen ezen társaságban; a' harmadikról így szollott: „ezt ma-

gamnak tartom, azon belső meggyőződés-től indítván, hogy azon ügy mellett, mellyért kardot vontam, végig hűséges maradtam.“

„A' Bolívar ábrázata, olyan, melly nagyon magára vonja az ember' figyelmet, és tiszteletet parantsol a' ránézőnek; valami mély melancholizálást lehet rajta észre venni homályos tekintetéből; homlokának vonásai meglegedetlenséget jelentenek; szemei béestek; bőrének színe nagyon setét; a' haja tiszta fekete; bajusza nints, és azon ábrázatképek, mellyek alatt ő Európában esmeretessé lett, éppen nem az övéi; nem is hasonlítanak hozzá. Ő 45 esztendő's ember, de ránézve 50-vent mutat; egész tekintetéből kilátszanak azon szenvedések, mellyeket ő eddig, testében lélkében kiállott.“

P o r t u g a l l i a.

Minekelőtte az Insurgens sergek Tra-los-Montesből kinyomattathattak volna, olly nagy volt az Insurgens Vezérek között való egyenetlenkedés, hogy a' Regementek csak nem mind oda hagyni kezdték volt őket, és a' fegyveres nép a' kétjobb Insurgens vezéreknek Telles-Jordaónak's még egynek, fejeket kívánták; hova járult, hogy két Insurgens tisztak a' Constitúziós ármádához szerentsésen által szökvén, ott elébeszéltek, hogy melly nagy zavarodás uralkodjék az Insurgens ármádánál, a' melly kiváltképpen akkor mutatta-ki magát leginkább, midőn az a' hír megérkezett, hogy a' Constitúziósok három felől közelítenek az Insurgens ármáda ellen. Illy ábrázatba öltöztek vala a' dolgok Tra-los-Montesben, minekelőtte onnét az Insurgensek futásra vették a' dolgot. Hova lettek Chávesz és Silveira fő vezérek, erről még semmit se olvasunk az Ujságokban.

A' Londoni Héráld' levelezője Lisbonából Mártz. 3-dikán, Koimbrából és

Elvásból pedig Febr. 28-dikán írt leveleiben nagyon szomorú ábrázatban festette le az ott folyó dolgokat. Azt erőssíti, hogy Lisbonában olly keményen folytattatik a' rekrútázás, hogy az utzákról is elviszik a' katonának való embereket, még a' tselédek is, 's megkötözve viszik egyenesen az ármádához. Generális Klinton maga bejárta, minekelőtte ármádáját Koimbrához vitte volna, Portugalliának több vidékeit, 's azt mondja, hogy a' lakosok mindenütt nagyon ellenséges indulattal viselkednek az Ánglusokhoz. Az ő' plánumáról még semmi bizonyost nem lehet tudni; némelylek azt gondolják, hogy Oportóba fognak beszállani, mások, hogy Lamegónál szállanak táborba. Valóság, hogy a' fő városban olly czédulák találtattak kifüggesztetve az utzákon, mellyekben azzal fenyegettetnek az Ánglusok, hogy minden Lisbonában lakók azonnal meggyilkoltatnak, mihent az Insurgensek ellen mozdulást tesznek. Koimbrában is az Insurgensekkel tartanak a' lakosok, melyre nézve Gen. Klinton, hogy a' lakosok és Ánglus katonák között semmi veszekedések elé ne adhassák magokat, megtiltotta az utólsóknak még az utzákon való járkálást is. A' Portugallus Insurgenseknek egy tartalék magazinuma Lazerna de Marinhában találtatik a' Spanyol földön Elvás várától 15 mértföldnyire, hol, fegyver, munitzió és pénz, bőséggel van. Innét új expeditzióhoz készítik magokat az Insurgensek. Beszélnek, hogy egy Ánglus Brigáda Viscube veszi útját és ott fog megállapodni; Gen. Klinton pedig Oportóba készül, a' katona tanyáknak megszemlélésére.

Ugyan a' Londoni ujságokban névszerént a' Timesben illy rajzolat jött-ki Portugalliának állapotjáról Mártz. 15-dikén: „

„A' Portugallus törvényhozó kamarák nem annyira tanátskozásaiknak resultatu-

ma, mint inkább az által teszik magokat nevezetessé, hogy [legkissebb titkolódás nélkül kibeszélik magokat az Ország' környülállásairól 's a' részlelhajlásoknak célzásaikról. Generális Claudino illy nyilatkoztatást tett: „Tra-los-Montesnek állapítja naponként többtöbb okot szolgáltat a' nyughatatlankodásra; az Insurgensek nyilván kimutatják a' magok készületeik vagy intézeteik által, hogy semmi félelem nem nyughatatlankodtatja őket; Marqui Chaves közönséges felkelést rendelt a' tartományban, még pedig olly fenyegetőzéssel, hogy mind azok halállal fognak büntettetni, a' kik magokat ezen felkelésnek ellene szegzik, vagy magokat az alól kivonni akarják. — (Hanem ezen veszedelmes környülállások talám akkorról szóllanak, mikor az Insurgens árnáda még Spanyol országba által nem futott volt).

A' Claudino beszédének a' lett a' következése, hogy a' kamara valódi módon gondolóra vette a' jóvállatot, melly abban állott, hogy az Insurgenseket, kik kézre kerítettethetnek, mind hadi ítélőszék' elejibe kell állítani. A' dolognak pontos megvizsgálása különös Bízosság' elejibe adatott.

Nagy Británia.

Az alsó házbéli nevezetesebb Orátorok így folytatták beszédjeiket Mártz. 6-dikán, t. i: azon napon, melynek éjszakáján az Emancipatiót illető kérdés vissza vettetett: —

„Az Udvari fő Itélőszék' második Elölülőjének Copley úrnak beszédére így felelt az Irlandiai Kir. Fő Prokurátor Plunkett úr: Ha bizonyos volna az, hogy a' Catholikusoknak felszabadulásából a' következne, hogy ők azután az uralkodó Egyháznak felfordításán fognának iparkodni, így megvallom, hogy ezen esetben minden betsületes emberek Copley urral

tartanának véllem együtt, abban, hogy meg kell tagadni az ő kívánságokat. Copley úr azt is erőssíté, hogy több nagy embereink között még Minister Pitt is ellenzője lett volna az Emancipationnak: de ez nem tsuda, mert már most módivá lett így beszélni Pitttről; de én tellyességgel nem tartóztatom magamat kinyilatkoztatni, hogy ezen beszéd az új idők béli történeteknek valóságos és nyilvánosságos meghamissítása, mivel hogy Pitt, mikor Irlandia Angliával öszsze tsatóltatott, azt erőssítette, hogy abból Irlándiára nézve az a' jó is fogna következni, hogy sok emberek, kik addig ellenzettek az Emancipatiót, azután partját fogják annak.

„Copley úr sokat beszélt azon kezeség-állítás felől, melly arra szükséges, hogy az Emancipatióból a' Protestánságra semmi veszedelem nem fog következni. De miben állhat ezen veszedelem. Ha abban áll, hogy a' Catholikusok száma Irlándiában igen nagy, úgy ez a' veszedelem nem most fog a' Catholikusok' felszabadulásából következni; ez tsak abban állhat, hogy az Uralkodó Religiónlévők Irlándiában nagyon kevés számmal vagynak, 's a' nagyra vágyó R. Chatholika Egyháztól elnyomattathatnak De, ha szintén megengednők is ezt egy pillantatig, következne-e ebből az, hogy az Emancipatió fordította-fel a' Protestáns Hierarchiát? Nem. Egyéb okai lennének ennek. Azt kérdem én a' legjobb gondolkodású Angliai Protestáns lakosoktól, hogy ha az ő törvényes jusaik olly sokáig megtagadtatnának, nem belőlök is kilátszana az: *ira leonum vincla recusantium?* 's a' többi.

Minister Peel úr a' Plunkett úr beszédére iparkodott vonni a' figyelmet, e-képpen beszélvén: — „

„Megvallom, hogy az a' mód, mellyel magokat a' Catholikusoknak pártfogó-

jik ezen házban kifejezték, olyan, hogy az én félelmemet és eddig volt vélekedésemet, tellyességgel meg nem változtatta. Maga az Irlandiai Prokurátor úr is itt előttünk meghívá az Anglusokat, azt kérdeven tőlök, hogy ha őket is úgy elakarnák nyomni, mint a' Catholikusokat Irlandiában, nem tartanák-e azt, hogy jussok van a' fegyverfogásra? vagy ha így nem tselekednének, nem tartanák-e magokat méltatlanoknak az Anglus névre? melly mellett még azt is méreszlik erőssíteni, hogy mind ezek a' Pitt és Burke gondolkodási alapjaik szerént történnének; hova járul, hogy mind ezek most olly időben történnek, midőn a' népnek indulatja Irlandiában illy nagyon fel van elevenülve, 's a' többi.“ —

Ezen beszédet se folytathatván itt tovább, még csak a' Minister Canning úr beszédéből hozunk-fel röviden egy darabotskát, azú jgyezvén-meg előre, hogy ő is Copley úrnak a' Catholikusok ellen intézett szavait iparkodott megczáfolni: — „

„Nem igaz, úgy mond, hogy én régi gondolkodásomat megváltoztattam volna, és az Emancipációra megkivántató kezességet szükségesnek nem tartanám. Sokat iparkodtunk valamelly a'-féle kezességnek feltalálhatásán, melly az Emancipációnak ellenzőit kielégithetné: de el nem érhattük célunkat, mint hogy annak ellenzői mind több több kezességet kívántak. Valami ollyant kívánnak tőlünk, mint a' Bibliában a' Prophétától, kitől csak nem valamelly mesének megmagyarázását, hanem még azt is kívánták, hogy azt a' mesét is találja-ki, a' mellyet meg kellene magyarázni. Így tőlünk is, kik az Emancipációt jóvalljuk, nem csak kezességet kívánnak annak ellenségei, hanem hogy még azt is mondjuk meg, mik azok a' veszedelmek, a'-mellyekre nézve kezesség kívántatik.

„Annyit most is mondhatok, hogy a' Koronának elmulthatatlan szüksége van a'

Püspökválosztásokhoz való befolyásra. Hogyan eszközlötték-ki ezen dolgot más Országglószékek? úgy, hogy a' Pápához járultak. De ez nállunk, mostani törvényeink mellett lehetetlen dolog. Az én Ministerréletem után esztendő múlva tanultam-ki a' dolognak minémüségét. A' Pápától egy levél érkezett Királyunkhoz; hozzám is egy más igen szép levél a' Pápa' Ministerétől. Én ugyan örökké úgy vélekedtem, hogy, a' szóban lévő kezesség' dolgát csak úgy igazithatjuk el, ha a' Pápával alkudozásra lépünk: csak azt nem tudhattam, hogy valyon megtehetem-e én azt betsületem'sérelme nélkül; (nevetség). Végre arra határoztam magamat, hogy Koronánk' fő í élőbírájít kérdezem-meg, kiktől olly váloszt kaptam: hogy az Ersébet Királyné idejébéli törvények szerént, minden ember, ki a' Pápával levelezésre lép, olly büntetést von magára, melynek neve: Praemunire. Ezen Váloszt, Gifford és Copley aláírásaik alatt kaptam.

„Az után annak is utánna jártam, hogy miben álljon a' Praemunirének büntetése; abban tudniillik: hogy a' bűnös a' Király' kegyelmit elveszesse; minden tulajdonától megfosztassék; tömlötz-be tétetessék és mind addig ott üljön, „míg a' Királynak tetszeni fog, 's még azal a' jussal se birjon, hogy ezen rettenetű igasságtalanságért panaszolhasson.“ Megtéven én ezen nagy tapasztalást, felejtettem a' Pápa, Ministerének szép levelére váloszlani, hanem sőt inkább Király ő Felségének is azt tanátsoltam, hogy ne tudjon semmit a' Pápától hozzá érkezett levélről. Már most használni fogom az első jó alkalmatosságot, olly módon, hogy levelembizonyossan meg fog Romába érkezni, 's a' nélkül, hogy a' Praemunire büntetésének kitegyem magamat, bizonyossá teszem a' Tiszteletre méltó Pap Urakat, a'-felől, hogy az én akkori elhalgatásomnak nem valamelly tisztelet béli fogyatkozás volt az oka.“

A' nagy méltóságú második törvény-
tévő Copley úr, nem halgathatván to-
vább Minister Canning úrnak ezen be-
szédét, őtet félbe szakasztotta, azt mond-
ván, hogy ő akkor, midőn ezen dolog
történt csak tulajdon vélekedését nyilat-
koztatta-ki, még pedig csak magános tu-
dósításban; melyre nézve Minister Can-
ning úr, ezen dolognak közönségessé
tevése által megsérti a' Státus szolgálatbé-
li titkot. Egyéb eránt a' lett a' következe-
se annak, hogy Copley úr a' Minister-
nek beszédébe illy helytelenül belé szökte-
tett és azt ketté szakasztotta, hogy a' ház'
tagjai sok felől kiáltoznák: *Order! Or-
der!* 's olly zűrzavar támodott, hogy a'
szót alig lehetett hallani, míg végre a' tse-
nesség helyre állván, Canning úr ismét
hozzá fogott a' beszédhez és azt e'-képpen
folytatta: — „

„Én nem tudom mit jelent beszédem-
nek illy módon történt félbeszakasztása.
Én megkérdeztem a' Fő-törvényes széket
egy nevezetes tárgy eránt. Az engem' tisz-
ti módon tudósított. Nem látom által,
miért ne lehetne jusom arra, hogy a' Vá-
loszt, mellyet vettem, ezen házban közön-
ségesen kinyilatkoztathassam. Meg vallom
nem gondoltam volna, hogy ezen házban
olly beszédet hallhassak, melly az én be-
tsületemet és jusomat így megsérttse. Az
után még tovább is folytatta beszédét a'
Minister úr, 's végre olly szavakon vé-
gezvén beszédét, hogy megvetésnél
egyebet nem tud mit feleljen a' Copley
úrnak legjobbat — 's ezzel a' vetekede-
seknek végvettelvén, voksolásra botsáttá-
tott az *Emancipatió*t illető kérdés, 's
mint már más alkalmatossággal megírtuk,
4 voksokból álló többséggel vissza vet-
tetett.

Brasília.

A' Rióból Jan. 20-dikán indult le-
velek szerint, a' Császár a' maga Déli tar-
tományaira tett expeditziójából ugyan azon

hónapnak 15-dikén Rióba vissza érke-
zett, 's mint mondják, Ministerei között
négyet azonnal elbotsátott.

Francia Ország.

A' követek' kamarája sok változtatások
után meghatározván a' nyomtatási szabad-
ságot illető új törvényt, azt a' Király to-
vábbi meghatároztatás végett a' Pairkama-
rához küldötte, melly annak az Igasság'
Ministere által Mártz. 9-dikén adatott által.

Az 1827-re kijött Papi Kalendárium
(*Almanach du Clergé*) szerint, a' Fran-
tzia országban most megkívántató Papok'
száma 52,415-re telik; valóságos papi hí-
vatalban vagynak 36,106 személyek, kik
között 13,909-tzen találatnak olyanok, kik
a' 60 esztendő fellyül haladták. A' lefolyt
esztendő alatt meghaltak 1225 tön, kik va-
lóságos szolgálatban voltak. Jan. 1 ső nap-
ján 1827-ben 2824-re telt az Apátza klas-
tromok' száma, mellyekben mind együtt
20,943-ra telt az Apátzák' száma.

A' *Quotidienne* azt mondja, hogy
ő nem hiszi azt, a' mit a' Csillag kiadott
('s a' mit már mi is megírtunk), hogy
tudniilik a' Spanyol országba által jött
Portugallus Insurgenseket ott a' fegyver-
ből kivetkeztették volna. Kételkedésit azon
fundálja, hogy a' Madridi Tiszti ujság sem-
mi emlékezetet se tesz' ezen dolog felől.
A' Csillag azon közben későbbre is adott-ki
egy levelet, a' melly Bayonnén által
Zamorából érkezett Párisba, 's a' mely-
ben a' mondatik, hogy legkissebb kétség
sints azeránt, hogy az Insurgenseket, kik
Spanyol országba által futottak, ott azon-
nal kivetkeztették a' fegyverből.

Olasz Ország.

A' Lausannei ujság ezeket jelenti
Livornóból Mártz. 5-dik napjáról: — „

„Mi tegnap kikötőhelyünk' töltésének
tsutsárol erre felé közelíteni láttuk azon
Unicornis nevű hajót, a' mellyen Lord
Cochrane Görög ország felé evez, és

a' melly valami történetből, éppen azon K o r v t t e mellett evezett-el, mellyet Marsiliában az Egyiptomi Vice-Kiráty' számára építettek, és a' melly most, itt, a' Livornói kikötőhelyben, tartózkodik. Lord Cochrane azon közben nem evezett-be ezen kikötőhelybe, hanem tüstént más irányzatot adott vitorlájinak, 's úgy eltávozott, hogy ma már 5 vagy 6 mértföldnyi távolságra látjuk evezni. Gondolják, hogy Lord Cochrane tsak azért tette ezen Livornóhoz való befordulást, hogy a' Basa' hajóját akarta megszemlélni, vagy kikémlelni, mitsoda állapotban legyen, hogy majd későbbre annál bátrabban megtámodhassa azt. A' Basa' Ágensének Rosetti úrnak azon közben olly nagy ijedséget okozott ez a' Lord Cochrane' véletlen látogatása, hogy, ámbár már induló félben vala Egyiptom felé, azonnal minden vitorláját lebotsátotta."

Spanyol Ország.

Innét a' Journál-des-debats olly dolgokat jelent, a' mellyek, ha a' Csillag a' minden napi hazugságok közzé nem számlálta volna őket, elég fontosok volnának, melyre nézve gyanithatóképpen tsak híreknek fognak maradni, tudniillik, hogy a' Rodil-Brigadájánál felfedezettett özszeesküvés az egész Szemmeltartó armádánál olly nagyon kiterjedett 's az armáda' elszéledése olly erőt vett, 's a' szökés még Madridban a' Testörző seregnél is olly erőre kapott volna, hogy a' Király a' Frantzia Országglószékhez Kurírt küldvén segítséget vagy legalább kíséző serget kérne, hogy bátorsággal P a p l o n a vára felé folytathassa útját. A' Lyoni P r a e c o u r s e u r nevű ujság pedig még ennél is tovább menvén, már azt is írta, hogy ő Felsége Ferdinánd Király már elútozott volna P a m p l u n a felé. — Azonközben maga a' Journal-des-debats is megjegyzi, hogy ezen dologrol semmi emlékezetet

nem tesznek a' Madridból Mártz. 12-dikén indult levelek.

Magyar Ország.

Pesten Mártz. 22-dikén a' kezdőben lévő Vakok Intézetének nevendékei első próbát tartottak a' Ns. Vgyének nagy palotájában, a' Ts. Vice Ispány Uraknak, és a' foglalatoskodó Deputatiónak előlülése alatt. A' dolognak tellyes ujsága olly számos Urakat, 's Aszszonyokat gyűjtött egybe, hogy nem tsak a' palotának kebele, hanem a' karok is mind tömve voltak nézőkkel. Beittl Igazgató Úr, és Hertelendi Tanító, 's két fiú, és három leány gyermekkel állottak ki. Az asztalokon a' tanító eszközök, és a' nevendékek munkái voltak kirakva. A' próbatétel énekkel kezdődött, és végződött Klavir' kíséretével, mellyen ugyan vak Mester játszott. — Kérdéseket a' Vallásbeli Oktatásból a' József Városi Plebánus Úr, az Igazgató a' betűk isméréteből, betű rakásból, nyomásból, földképek', és természeti testek' isméréteből, kirakott szám jelekkel való számvetésből, ostábla, és kártya játékból tett kérdéseket, 's feladásokat. Előmutatták a' fiúk által fonott kosárhákat, a' leányok által készített fonalakat, és kötéseket, 's egyéb munkákat. — Mind ezek olly módon mentek végbe, hogy nem volna senki, a' ki ezen szerentsétlenek ügyességén ne álmélkodnék, és ne örvendene azon, hogy a' természet' hibái illy szerentsésen kipótolthatnak, és a' nyomorultakból hasznos emberek válhatnak. — Ezen megindulás vitte végbe, hogy a' palota ajtajánál kített asztalra pénzben szép áldozatok tétetnének az Intézet felsegítésére. — De még sok kell annak erős megállapítására, 's bővítésére.

Ugyan Pestről írják, hogy Császár és Király Ő Felsége, a' Religiói Fundus' Czeglédi Kasznárjának, Pápai hazánkfiának Ujhegyi Mihály Úrnak, azon vizsgáló-

dó figyelmét, melly szerént az Árva-leány hajnak (*Stipa pennata, et capillata*) a' juhokra nézve ártalmas voltát feltalálta, és megmutatta, — nagyobb arany Erdem-Pénzzel méltóztatott megajándékozni. — Ezen jutalmat, Mártz. 20-dikán, T. N. Pest Vármegyének Közgyűlésében a' T. Elő All-Ispány Úr, a' Mélt. Magyar Kir Helytartó Tanács meghagyásából, annak módja szerént nyilván az Erdemesnek melyére függeszté.

A' Jó'sef napi Pesti vasárnap, a' Polgári kereskedőség' tudósítása szerént nem kevés hátramaradást okoztak a' rozsutak és a' kiárodott vizek. Idegenek is kissebb számmal jelentek-meg ugyan ezen okokra nézve, mint külömben reménleni lehetett volna; következésképpen a' szerzeményeknek se lehetett jó kelete. Nagy kárt okozott az árusoknak az, hogy némelly áruportékák későre érkeztek-meg; mint nevezetesen a' posztó-nemek. Azonközben nagyban még is nem kevés adás-vevés történt, hanem kitsinyben igen kevés.

Posony Mártz. 27-dikén. — Az e' hónapnak 24-dikén tartatott két táblák' egyes Országos ülésében legelőbb egy e' hó-

nap' 19-dikén költ Felséges Rescriptum olvastatott-fel, melly által Császár és Király Ő Felsége kegyelmesen megrendelni méltóztatott, hogy az Országgyűlési tanácskozásokra botsáttatott tárgyak annyira elkészülvén, hogy elvégződések is közel legyen; a' Kiküldöttségi munkák új Országos Kiküldöttségekre bizattatván; és a' Polgári's Criminális pereknek rakásra lett halmozódása szükségessé tévén: mind ezekre nézve már az Országgyűlés' további munkájának úgy kell elintéződni, hogy a' Gyűlések a' törvényes idő, és így két hónapok alatt, tudniillik Május' 19-dik napján bevégeződjenek.

Az után következett egy e' hónap' 21-dikén az Országgyűlésnek 17-dikben Ő Felsége elejébe terjesztetett alázatos Felírására adatott Felséges Resolúciónak kihirdetése a' magánosok között való pénzbéli szövetkezésekről, melyben az Ország' Rendjei, mint hogy az ő Feladásaik, Ő Felségének a' Királyi Propositziókban kifejeztetett Felséges akaratjával meg nem egyeznek, erre nézve ők oda útasíttatnak, hogy az ezen Királyi Resolúcióban kifejeztetett alapoknak megfelelő határozásokat tegyenek, és azokat Ő Felségének terjeszszék elejébe.

Ezen Felséges Akták közzül így következik az első, eredeti Déák nyelven: „

„Benignum Rescriptum Regium

circa ulteriorem Diaetae continuationem sub dato 19-Martii 1827. editum.

Franciscus Primus etc. etc.

Serenissime Archi-Dux, Frater Nobis Charissime, Reverendissimi etc. etc. Fideles Nobis dilecti! Quam constanti solitudine, curisque vere paternis Regnum Nostrum Hungariae, partesque eidem adnexas complectamur, testis est etiam praesens generalis Statuum et Ordinum Regni Conventus; testes sunt benignae Propositiones Nostrae Regiae quae in hisce Regni Comitibus Dilectionis et Fidelitatum Vestrarum deliberationibus commisimus, quibus integra cum maturitate, et libertate fovendis, ut opportunum exuberansque tempus suppetat, perseveranter procuravimus, non alio hac in re ducti Consilio, quam solo percharae Gentis Hungariae prosperitatem provehendi, et ad seros Posterostransmittendi studio et ardore excitati. — Objectis Contributionis et

Conscriptionis Regnicolaris jam pertractatis: quoad Elaborata Deputationem Regnicolarium modalitate Nobis per Dilectionem, et Fidelitates Vestras demisse proposita, benigno annutu Nostro sub 3. Novembris a. e. jam ratihabita: Correlationum autem inter Privatos, rogata Lege defigendarum negotio eo progressu decurrente, ut ejusdem pertractatio, optatum finem consequi posse videatur, sed et de objectis praeferebantialibus Regiam Nostram mox edituri Resolutionem, non possumus non cedere tandem gravissimis illis rationum momentis, quae Dilectioni ac Fidelitatibus Vestris 25. Augusti et 3. Novembris a. pr. significari jusseramus; et ideo hisce clementer declaramus, velle Nos, ut horum Comitiorum, jam in 19. mensem perdurantium Conclusio acceleretur, iisdemque finis inponatur. Praeterquam enim, quod summo-pere intersit, ut ea, de quibus hisce sub Comitibus pro uberiori Patriae felicitate, mutuis Consiliis coalitum est, et adhuc coalitum fuerit, debita cum solertia effectui mancipentur, monet Nos incessanter ad terminanda haec Comitia ingens illa Causarum, tam Civilium, quam Criminalium accumulatio, quae eo jam increvit, ut nisi Judicia strenuo, ac indefesso conatu officiis suis defungi coeperint, in ipsam justitiae administrationem omnemque rectum ordinem quotidie majora dimanatura sint detrimenta. Quare Dilectioni, et Fidelitatibus Vestris clementer praecipimus, ut intra legalem duorum mensium terminum, quem hisce praefigimus, quae adhuc consultanda, tractanda, aut agenda forent, ita omni cum conatum intensione terminare adlaborent, ut 19. affuturi mensis Maji Comitibus his finem inponere, et pro recepto in Comitibus more conficiendis, et benignae Nostrae Inspectioni substernendis Legum Articulis, Regiam Nostram sanctionem clementer impertiri valeamus. Quibus in reliquo Gratia et Clementia Nostra Caesareo-Regia benigne jugiterque propensi manemus. Datum in Imperiali Urbe Nostra Vienna Austriae, Die decima nona mensis Martii, Anno Domini millesimo octingentesimo vigesimo septimo. Francisus m. p. Comes Michael de Nádasd m. p. Ignatius Márkus m. p. (másik a' jövő árkuson).

J e l e n t é s:

Itten Bétsben az Órásságot ki tanult, és már néhány esztendőktől Mesterségit önnön kezére folytató Erdélyi Hazánkfia ohajtaná, Magyar, vagy Erdély Országban Mestersége folytatása végett meg telepíteni. Hogy ezen feltételéhez úgy juthasson, melly szerént jövendő sorsa iránt némű bizonyosságot nyerjen, tehát e' tekintetből mind két Magyar Hazának ajánlván kész szolgálatját, a' mely városi Közönségnek, Vármegyei, vagy Uradalmi felsőbségnek Orás mesterségire nézve meg telepíteni szándé-

ka volna, akarattját, és a' feltételeket ne terheltessék, méltóztasson ide a' Magyar Kurír Redactiójához frankirozott Levélbe fel küldeni. A' Zseb-óráknak minden nemű, fali, 's asztali nem külömben utazó és Torony béli Órákat készíti újból 's igazítja is. Egyéb iránt magát pompás kifejezésekkel nem ditséri, tselekedete, 's munkája által kívánván inkább, mint üres hangú szokkal bebizonyítani, hogy a' kik mestersége folytatása végett meg telepíteni kívánnyák, meg elégedéseket meg nyerje, valamint mind Erköltsi maga viseletére, mind Mesterségére nézve itt is betsültetik.